

מסכת ראש השנה

פרק ג משנה ח

והיה באָשֶׁר יְרִים מֵשֶׁה יְדוֹ וְגַבְרִים יִשְׂרָאֵל וְגוֹ (שמות יז), וכי ידיו של משה עושות מלֻחָה או שׂוּבָרוֹת מלֻחָה. אלא לומר לך, כל זמן שקיי יישראלי מסתכלים כלפי מעלה וממשעבדין את לבם לאביהם שבְּשָׁמִים קי מתగברים. ואם לאו, קי נופלים. כִּיْצָא בְּדָבָר אַתָּה אָמֵר (במדבר כא), עֲשֵׂה לְךָ שְׂרֵפָה ושים אותו על נס, והיה כל הבְּשָׁוֵךְ וראה אותו וחי. וכי נחש ממית, או נחש מחייה. אלא, בזמן שיִשְׂרָאֵל מסתכלין כלפי מעלה וממשעבדין את לבם לאביהם שבְּשָׁמִים, קי מתרפאים, ואם לאו, קי גמוקים. תרש, שוטה, וקטן, אין מוציאין את הרבהים ידי חובתן. זה הכלל, כל שאין מחייב בדבר, אינו מוציא את הרבהים ידי חובתן:

